

стика отъ островъ Хиосъ, едната нему, а другата на жана му; а на кавацитѣ е заповѣдано да даждѣ вино. По многорѣчивитѣ доказателства на мюфтията, подкрепени съ свидѣтелството на духовенството и бейоветѣ отъ различнѣтъ разрядъ и ролѣ, за това че Кушчу-Оглу, макаръ и да не се връщналъ отъ Чамъ-Дере, най-повече е съдѣйствувалъ за истреблението и изманието въ плѣнъ на бунтовниците, Птичийтъ Синъ получи пълно опрощаване, и нему е разрешено, като на вѣренъ синъ на страната, да присѣтствува на всичкитѣ празници, отъ което той и побърва да се въсполаува. На площада, прѣдъ градскитѣ часовникъ, дѣто се събраха сановникитѣ, бейоветѣ, духовенството, агитѣ, бѣше и Кушчу-Оглу съ свита Чамдеренци, които го окръжаваха като серларинъ, единъ му носеше чибукъ, другъ киличето, трети торбата съ лжевбетата и чешкитѣ за варение на кафе. Колелото на фортуната се обърна на негова страна; кой знае какво го очаква за напредъ?

Обѣсига скоро, просто и практично. На площада направиха бѣсилкитѣ съ по три кириша, и нодѣ всѣка отъ тия бѣсилки туриха по една правдна бѣчовка. Нѣмаше ни сѣдии, ислушваюши последното прощаванне, ни палачи, ни процессия внушающа уважение къмъ властѣта и устрашающа гражданитѣ. Бунтовникитѣ ги изведоха отъ затвора, заптиитѣ и тептишитѣ, кой синъ, кой сивъ, кой съ басмяна антерия тѣлесно желтикавъ цвѣтъ, кой облѣченъ съ дебело сукно отъ цвѣта на Гарибалди, кой премѣненъ, кой испокжсанъ, кой съ чехли, кой босъ. Бунтовникитѣ вървяха безъ букаи и не вървани; около всѣкого отъ тѣхъ се трупаше доста голѣма купчина хора: така добритѣ съсѣди испращатъ нѣкъ кръчмата до дома пияницата за да се наспи; така насюсканата отъ стопанина скория кучета испажда нѣкъ градината глиганъ, като го хващатъ ту за ушитѣ, ту за опашката. При всѣка бѣчовка имаше заптие, той се качи на бѣчовката, а слѣдъ него и бунтовника, нахули му на шията привързаното горѣ отъ киреша вѣже и скочи на земята. Другитѣ заптии блѣснаха съ краката си бѣчовката; бѣчовката се търкули, а